

OBSERWACJA FILMU - Różnorodna praktyka

Cel

Nauczyciele, przerabiając program nauczania, muszą omawiać ten sam materiał, aby osiągnąć cele uczenia się. Jednak istnieje duża różnorodność w podejściu, zależnie od mocnych stron nauczycieli oraz stylów uczenia się i potrzeb uczniów. To narzędzie stara się pokazać trzech nauczycieli pracujących nad osiągnięciem tych samych celów uczenia się w indywidualny sposób w trzech równoległych klasach.

Grupa docelowa

To narzędzie można stosować w pracy z nauczycielami i studentami specjalności nauczycielskiej, zarówno w kształceniu przygotowującym do wykonywania zawodu, jak i w doskonaleniu zawodowym.

Grupa powinna liczyć minimum 6 uczestników.

Streszczenie/opis

Te fragmenty wideo pokazują szereg danych odnoszących się do uczniów pierwszego roku szkoły gimnazjalnej w wieku od 12 do 13 lat.

Koncentrują się na lekcji humanistycznej, stanowiącej część programu narodowego w Anglii. Fragment video z praktyki w klasie, z następującą po niej refleksją nauczyciela, pokazuje trzech nauczycieli pracujących różnymi stylami, stosujących wiele sposobów zarządzania klasą i form organizacyjnych. Uwaga jest skupiona na sposobach podejścia i strategiach nauczyciela i uzasadnieniu dokonanych wyborów. Widzimy też interakcje uczniów z nauczycielem i uczniów pracujących razem.

To ćwiczenie zmierza do:

- rozwoju świadomości złożoności zagadnienia dotyczącego różnych podejść do nauczania
- propagowania analizy tego, jak można ulepszyć planowanie dla osiągnięcia celów uczenia się, poprzez zastosowanie szeregu metod
- docenienia znaczenia pytań i wyjaśnień w promowaniu i wspieraniu uczenia się
- umożliwienia nauczycielom opracowanie własnego planu doskonalenia umiejętności oraz uwzględniania potrzeb uczniów dotyczących uczenia się

Metodologia

Proponowany czas wynosi 30 minut na dwa pierwsze ćwiczenia lub godzinę, jeśli się je robi łącznie, 45 minut na trzecie i przynajmniej godzinę na każde z pozostałych. W większości pozwalają one na elastyczność; jeśli chodzi o rozpatrywanie narodowych kryteriów jakości można je przedłużyć o dowolny czas w zależności od potrzeb.

Po zapoznaniu się z instrukcjami do ćwiczenia 1 i 2 zadania związane ze zbieraniem informacji można porozdzielać w grupie, to przyspieszy tempo odpowiadania na związane z nimi pytania. Poszukaj jasnych przykładów do poszczególnych rubryk w tabeli.

Odnośnie powyższych uwag – video można obejrzeć w czasie jednej sesji, wskazane jest przydzielanie w grupie zadań związanych z notowaniem, a jeśli dla uczestników jest to nowe doświadczenie, to również przydałaby się krótka „próba”, zanim zaczniesz się prawdziwie robić notatek.

Jeśli niektóre ćwiczenia bardziej odpowiadają na twoje zapotrzebowanie, wówczas proponuję poświęcić na nie więcej czasu.

Jeśli chcesz wykonać większość ćwiczeń, potrzebna będzie na koniec sesja plenarna do zebrania omawianych zagadnień.

Dyskusje powinny koncentrować się na głównych celach poszczególnych ćwiczeń i też dążyć do pobudzenia refleksji nad innymi aspektami dobrej i/lub mogącej ulec polepszeniu praktyki oraz nad możliwościami uczenia się, widocznymi w zdarzeniach ujętych w materiale wideo.

Szczegółowe sugestie na temat narzędzia i wykonania poszczególnych ćwiczeń znajdują się w arkuszach pracy.

Byłoby bardzo korzystnie, gdyby grupy były międzynarodowe/wielokulturowe i zróżnicowane pod względem płci a także, jeśli to ma znaczenie, ze względu na długość stażu uczenia.

W sumie jest sześć ćwiczeń, dla uzyskania maksymalnego efektu powinno się wykonać wszystkie sześć.

1. zapis (mapa myślowa) dowodów
2. uzasadnienie wyborów
3. zamierzenia i rezultaty w uczeniu się
4. pytania i odpowiedzi
5. refleksja nad uczeniem i uczeniem się

Ten materiał wideo stwarza też wiele innych możliwości uczenia się poprzez obserwację, które facylitator lub grupa mogą zasugerować.

W rezultacie powinno się zapoznać uczestników z wieloma możliwymi przykładami, strategiami i działaniami, by mieli sposobność rozważyć własne założenia co do tego, w jaki sposób powinien w uczeniu i uczeniu się być stosowany język, materiały, metody wspierające. Jednocześnie ważne jest uwzględnienie refleksji nad własną praktyką uczestników, ich wartościami i stosunkiem do realizacji programu nauczania, a także optymalnym uczeniem się w ich klasach. Powinno się też odpowiadać na ich własne potrzeby w dziedzinie doskonalenia zawodowego w osiągnięciu lepszej jakości uczenia.

Warianty

Zobacz powyżej

Podstawową praktykę, postawy i wartości wyłaniające się z tego wideo odnośnie uczenia i uczenia się można również zastosować do:

- grup różnych wiekowo
- innych przedmiotów nauczania

Przykłady z wieloma różnorodnymi podejściami dają duże możliwości porównania, a następnie określenia typowych zagadnień w facylitacji uczenia się.

Źródła/ teoria

Następujące materiały dostarczą informacji i przykładów z praktyki:

Boehm, A. E., & Weinberg, R. A. (1997). *The classroom observer: Developing observation skills in early childhood settings* (3 rd ed.). New York: Teachers College Press, Columbia University.

EASEN, P. (1985) *Making School Centred INSET Work*. London: Croom Helm. Reprinted by Routledge, 1989.

Pianta, R.C. (2003). *Standardized classroom observations from pre-K to third grade: A mechanism for improving quality classroom experiences during the P-3 years*.

www.ffcd.org/news/publications.html

Materiały

DVD z nagraniami wideo z klasy i odtwarzacz dvd

- fragmenty wideo pochodzą z lekcji humanistycznej. Każdy z nauczycieli i jego klasa dyskutują i pracują nad częścią całościowego tematu
- materiał skupia się na działaniach i sposobach podejścia, które kontrastują ze sobą, a nauczyciele je wyjaśniają.

Nb. Pozwolenie na użycie tego materiału wideo dotyczy celów edukacyjnych i tę informację należy umieścić (na arkuszach zadaniowych), a dostępność wizerunków dzieci i klas jest ograniczona do płyt DVD i nie mogą być umieszczone na stronie internetowej.

DVD można zamówić wysyłając e-mail do: M.Snoek@hva.nl.

Zależnie od ilości czasu, jakim się dysponuje i potrzeb poszczególnych grup, można wybierać fragmenty wideo do głębszej analizy. Szczególnie można zwrócić uwagę na użyty język, niewerbalne sygnały („wyzwalacze reakcji”), na materiały, zagadnienia płci, włączyć anegdoty uczestników z własnych klas itd., w zależności od indywidualnego zapotrzebowania.

Mocne i słabe strony

Mocne strony:

Wielu nauczycieli wciąż pracuje w odosobnieniu. Nie znają nawet klas kolegów ze szkoły.

Fragmenty wideo stanowią dla większości uczestników rodzaj okna na obecną szkołę i klasę w różnych edukacyjnych kontekstach.

Obserwacja jest skoncentrowana na prawdziwych zagadnieniach w prawdziwej klasie w czasie rzeczywistych lekcji.

Nauczyciele wypowiadają się na temat swoich zamierzeń i zastanawiają się nad aspektami uczenia się i oczekiwaniami.

Podane są przykłady różnych podejść i filozofii.

Działania i interakcje dzieci są pokazane i zwerbalizowane w czasie uczenia i omówione po lekcji.

Przedstawione jest znaczenie zarówno werbalnych jak i niewerbalnych interakcji.

Słabe strony :

Pokazana jest jedynie grupa w tym samym wieku.

Odnosi się tylko do szczegółowej części jednego programu nauczania.

Dla uczestników może okazać się trudne nie zwracanie uwagi na porażki i niepowodzenia – czy to po stronie nauczyciela czy ucznia i konstruktywne wykorzystanie na przykład niezrozumienia przez dziecko celu uczenia się jako okazji do poszukania przyczyn i zaproponowania alternatywnych rozwiązań.

Dopilnowanie tego jest rolą facylitatora.

Może przeważać defetystyczna postawa w rodzaju: “warunki w mojej klasie/szkole/związane z uczniami są nieodpowiednie do robienia podobnych rzeczy”.

Ilość pogłębionej refleksji i możliwości rozwoju zawodowego, jakie mogą mieć miejsce, zależy od jakości dyskusji i wypracowania pytań do refleksji, a także wzajemnej zależności od siebie w czasie współpracy w grupie i umiejętności facylitatora.

Doskonalenie jakości uczenia (ITQ)

Uczenie się przez obserwację

Narzędzie	Różnorodna praktyka – arkusze pracy
Wybór metod	którymi bada się różnorodną praktykę
	Co ty możesz zrobić?

TREŚĆ

- I WSTĘP
 - II ĆWICZENIE 1 METODY NAUCZANIA
 - III ĆWICZENIE 2 STRATEGIE ALTERNATYWNE
 - IV ĆWICZENIE 3 EFEKTYWNA PRAKTYKA
 - V ĆWICZENIE 4 STANDARDY I KOMPETENCJE
 - VI ĆWICZENIE 5 PRAKTYKI MOŻLIWE DO PRZYJĘCIA
 - VII ĆWICZENIE 6 ASPEKTY NIEWERBALNE
- Inne sugestie
- Proponowana literatura

WSTĘP

Jest tylko jeden “właściwy” sposób:

- organizowania klasy
- prowadzenia lekcji
- podejścia do tematu
- wspierania uczenia się dzieci
- zaspokojenia potrzeb dzieci
- wyboru i użycia środków dydaktycznych

Rola nauczyciela byłaby mniej skomplikowana, gdyby faktycznie tak było!

W tym ćwiczeniu śledzimy działania trzech nauczycieli z jednej szkoły, którzy stosują różne metody dla osiągnięcia podobnych efektów. Wszystkie trzy klasy pracują w szkolnej świetlicy nad tematem “Świat średniowiecza” i są w tej samej grupie wiekowej (jedenasto- i dwunastolatki). W centrum zainteresowania znajduje się bardziej to, co mówią i robią nauczyciele niż jak uczniowie się uczą. Każdy z nauczycieli przedstawia komentarz na temat celów i podejmowanych działań.

Cele szczegółowe tego narzędzia dla nauczyciela są następujące:

- analizuje różne metody nauczania stosowane w podobnym kontekście
- umiejscawia własną praktykę w kontekście oczekiwań doskonalenia jakości w szkołach
- umożliwia uczestnikowi rozważenie wprowadzenia zmian we własnych metodach nauczania
- uświadamia sobie zróżnicowanie metod stosowanych w różnych krajach
- rozważa, jaki rodzaj doskonalenia zawodowego dla nauczycieli mógłby powstać z takiego ćwiczenia w jego własnej szkole/kontekście

WSKAZÓWKI DLA FACYLITATORÓW

UWAGI OGÓLNE

Aby wykonać niektóre z ćwiczeń nauczyciele będą potrzebowali egzemplarz kryteriów jakości lub kompetencji stosowanych w szkole czy w ich kraju.

Zdecydowanie zaleca się, żebyście zapoznali się z fragmentami wideo i

ćwiczeniami zanim zaczniecie pracę z grupą. Możesz skorzystać z podanego czasu trwania poszczególnych części zajęć, ale w trakcie ich trwania będziesz mieć własne rozeznanie co do potrzebnych zmian, w stosunku do tego co zaplanowałeś/aś, zwłaszcza w miarę jak będziesz poznawał uczestników swojej grupy. Jeśli nie podoba Ci się sformułowanie niektórych pytań, zmień je, dodaj własne, ale jest ważne, by mieć pewność, że trzymasz się celów szczegółowych zajęć.

Powinno się też pomyśleć o przestrzeni do pracy, wygodzie i widoczności, miejscu do pracy w małych grupach i etapach pracy, umożliwiającym naturalne przerwy itd. Trzeba się też upewnić, czy sprzęt komputerowy działa należycie i jest dobrze umieszczony! Pamiętaj, że korzyść z oglądania wideo jest niewielka, jeśli nie następuje po nim praca. Możesz wskazać inne zagadnienia niż te, na które zwrócono uwagę w zaproponowanym ćwiczeniu. Możesz sam swobodnie rozszerzać zajęcia o dalsze ćwiczenia, zarówno koncentrujące się na podanych celach, jak i innych zagadnieniach, które ty czy grupa uznacie za związane z materiałem przedstawionym na wideo. Faktycznie tak rozumiane rozszerzenie może się odnosić do wszystkich narzędzi.

Przed rozpoczęciem użycia któregośkolwiek z narzędzi podkreśl, że ćwiczenia nie są zachętą do krytykowania nauczycieli, z których wszyscy są ochotnikami, wybranymi ze względu na swoje poświęcenie i chęć współpracy, by inni mogli z niej skorzystać, rozwijając swoje umiejętności nauczania. Żaden z materiałów nie jest odgrywaniem ról, jest prawdziwy. Nie jest też przykładem „najlepszej praktyki”. Niemniej jednak to, co mówią i robią nauczyciele jest często analizowane w obrębie poszczególnych ćwiczeń. Jako ucząca się grupa spróbujcie nie wydawać sądów i ocen na ich temat. Oni, podobnie jak wy, są praktykami, mającymi mocne i słabe strony; nie wyciągajcie pochopnych wniosków, takich jak: „nie podoba mi się to”, „nie mógłbym/ mogłabym z nimi pracować”, bo one przeszkadzają w nauczaniu się czegoś wartościowego i ważnego o własnym uczeniu.

Zaleca się głośne wypowiedzenie własnej wersji tego ostrzeżenia przed rozpoczęciem każdego ćwiczenia. Istnieje też aspekt własnej wrażliwości członków grupy na ewentualną akceptację czy izolację w pracującej grupie. Te ćwiczenia wymagają dokładnej analizy indywidualnych stylów uczenia i strategii bezpośrednio odnoszących się do mocnych i słabych stron uczestników zajęć. Facylitatorzy powinni być pod tym względem wyczuleni na odczucia innych w czasie tworzenia sposobności do rozwoju we współpracy, co wymaga atmosfery nie zagrażającej jednostce.

Większość ćwiczeń będzie wymagała od członków grupy skopiowania lub stworzenia formatu do zbierania danych z obserwacji. Te ćwiczenia będą wymagały pracy indywidualnej, w małych grupach i grupach o większej liczbie osób. Postaraj się zapewnić wystarczającą ilość możliwości wykorzystania i opracowywania danych/spostrzeżeń zebranych w czasie każdej sesji.

W niektórych wypadkach proponuje się ćwiczenia uzupełniające i rozszerzające. Jednak wykorzystaj tę możliwość do stworzenia refleksji w sposób przynoszący jak największy pożytek zależnie od potrzeb, doświadczenia i kontekstu tej konkretnej grupy, której facylitację prowadzisz.

UWAGI Z EUROPEJSKIEGO PUNKTU WIDZENIA

Jeśli ćwiczenia czy jakaś część ćwiczenia jest wykonywana w małych grupach (które powinny być wielokulturowe), wówczas, w czasie sesji plenarnej czy dzielenia się wynikami pracy, konieczne jest wykorzystanie szerokiego zakresu doświadczeń obecnych uczestników. W pewnych wypadkach mogą być one włączone do któregoś z innych punktów zajęć. W każdym razie stwarzajcie do tego odpowiednie możliwości.

UWAGI DO TYCH ZAJĘĆ

Ten materiał wideo jest w trzech częściach, po jednej dla każdego nauczyciela. Facylitatorzy mogą uznać za najbardziej korzystne indywidualne obejrzenie poszczególnych fragmentów, z przerwą między nimi na refleksję albo indywidualną, albo – z dłuższymi przerwami – na większą dyskusję i zrobienie notatek. Pierwsze dwa ćwiczenia opierają się na danych pochodzących bezpośrednio z video. Owoce może się okazać przydzielenie członkom grupy zadań dotyczących oglądania i zapisywania. Sugerowany czas na dwa pierwsze ćwiczenia wynosi 30 minut lub godzinę, jeśli są połączone, 45 minut na trzecie i przynajmniej godzinę na każde z pozostałych. W większości pozwalają one na elastyczność, jeśli chodzi o rozpatrywanie narodowych kryteriów jakości można je przedłużyć o dowolny czas w zależności od potrzeb.

Po zapoznaniu się z instrukcjami do ćwiczenia 1 i 2 zadania związane ze zbieraniem informacji można porozdzielać w grupie, to przyspieszy tempo odpowiadania na związane z nimi pytania. Poszukaj jasnych przykładów do poszczególnych rubryk w tabeli.

FRAGMENTY WIDEO

Są trzy części, w każdej z nich główną rolę odgrywa inny nauczyciel i jego jedenasto- i dwunastoletni uczniowie z trzech równoległych klas. Wszyscy oni pracują nad tematem z „Narodowego programu nauczania” - średniowieczne królestwo. Nauczyciele czasem zamiennie traktują słowa „grupa” i „klasa”, co może być niejasne, ale takie potencjalne zakłócenie nie powinno mieć wpływu na zbierane dane.

ĆWICZENIE PIERWSZE

W czasie obserwowania trzech nauczycieli pracujących ze swoimi klasami spróbuj zanotować przykłady metod nauczania wg poniższej tabeli. We wszystkich rubrykach dotyczących poszczególnych metod, które stosuje dany nauczyciel, możesz umieszczać dwa rodzaje informacji, po pierwsze - bezpośredni dowód (np. nauczyciel podkreśla daną kwestię, pytając całą klasę, czy jest to zrozumiałe), po drugie obserwację odnoszącą się do efektywności metody (np. połowa klasy powiedziała, że rozumie i nauczyciel przeszedł do następnej sprawy). Będziesz musiał przetworzyć tę tabelę, żeby ją dostosować do swoich danych.

	Rob Breeze	Susan Roberts	Dawn Fomison
Stosowanie zamkniętych lub otwartych pytań			
Zbieranie odpowiedzi dzieci			
Kierowanie klasą			
Kontrola i dyscyplina			

Użyj zebranych danych do:

- sformułowania kilku podsumowujących stwierdzeń na temat efektywności zakres metod widzianych u każdego z nauczycieli;
- zwrócenie uwagi na wszystkie duże różnice w stylu i metodach, które zaobserwowałeś/aś;
- przedstawienie drogi myślowej, która doprowadziła cię do zauważenia założeń uczynionych przez nauczycieli na temat potrzeb i możliwości uczniów.

ĆWICZENIE DRUGIE

To ćwiczenie jest rozszerzeniem ćwiczenia pierwszego i może być wykonane łącznie z nim.

Wybierz kilka różnych przykładów ze swojej tabelki i do każdego przykładu przedstaw alternatywną lub przeciwstawną do zastosowanej strategię, która pozwoliłaby też osiągnąć podobny cel. Na przykład: „inny sposób wyjaśnienia «x» byłby...”

Upewnij się, że uzasadniłeś/aś, dlaczego te sugestie mogą być użyteczne.

Kiedy to skończysz, omów, jaki wpływ twoje propozycje miałyby na **planowanie** uczenia się.

ĆWICZENIE TRZECIE

W trakcie nagrania lekcji trójka nauczycieli uzasadniała przyczyny wyboru zastosowanych metod. W czasie powtórnego obejrzenia fragmentów wideo zanotuj:

- jakie były cele szczegółowe itd.
- strategie, jakie zastosowali nauczyciele, by osiągnąć te cele

Wybierz dwie, które uważasz za szczególnie trafne i zastanów się, dlaczego według ciebie sprawdziły się.

Jak byś rozwinął/ęła je we własnym kontekście?

Czy się one różnią w zależności od kontekstu krajów reprezentowanych w twojej grupie?

Rozwinięcie

Dyskusja wewnątrz grup z tych samych krajów na temat tego, jak i dlaczego pewne aspekty pojawiają się w niektórych krajach, a w innych nie, prowadząca

do przemyślenia i refleksji odnośnie ukrytych zasad oraz praktyki nauczania i uczenia się, po to by pobudzić:

- świadomość innych punktów widzenia/praktyk
- wpływ pożądaných norm na nauczycielską praktykę
- rozwój koleżeńskiej profesjonalnej współpracy

ĆWICZENIE CZWARTE

W tym ćwiczeniu wykorzystuje się dane zebrane w czasie pierwszego oglądania wideo.

Tym razem będziemy porównywać je ze zbiorem kryteriów zawartych w :

- brytyjskim informatorze Office for Standards in Education - OFSTED (Urząd Standardów w Edukacji), używanego w czasie formalnych inspekcji szkół

lub

- kryteriach jakości lub kompetencji stosowanych we własnych szkołach i/lub krajach

W każdym wypadku przeznacz 15 minut na zastanowienie się nad poniższymi sześcioma pytaniami. Zobacz, w jakim stopniu są one zbieżne lub niezgodne ze zbiorem twoich narodowych kryteriów.

Następnie spędźcie kolejne 45 minut nad tym, aby odnieść kryteria, których używasz w praktyce do tych ze wstępnej analizy, którą przeprowadziłeś/aś, oglądając fragmenty wideo. Może będziesz potrzebował/a obejrzeć je jeszcze raz.

Jeśli nie masz żadnych innych kryteriów, wykorzystaj podanych niżej sześć pytań. Ewentualnie możesz najpierw użyć tych sześciu pytań, a potem rozpatrzyć kryteria narodowe.

Pytania z przewodnika instrukcji OFSTED

1. czy uczenie jest celowe?

Cel uwidacznia się przez efektywne planowanie, włączając w to przejrzystość celów szczegółowych i ukierunkowanie - efektywne wykorzystanie czasu i to czy podstawowe zagadnienia zostały ujęte w czasie lekcji w sposób wystarczający czy nie.

2. czy uczenie powoduje utrzymujące się zainteresowanie i motywację?

Obserwacja pokaże stopień, w jakim nauczyciel wprowadzając treści lekcji wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i wyobraźnią, sposoby, za pomocą których poszukuje metod zachęcenia i utrzymania zainteresowania uczniów oraz zakres zastosowanych strategii nauczania, by się upewnić, czy uczniowie koncentrują się na pracy celowo i z pewnością siebie.

3. czy w uczeniu widoczna jest troska o potrzeby i możliwości wszystkich uczniów w szkole? Czy oczekiwania nauczycieli są odpowiednie w stosunku wszystkich uczniów?

Obserwacja i dyskusja z uczniami i nauczycielami pokaże:

- trafność, z jaką nauczyciele oceniają poziom zrozumienia przez uczniów.
- poziom wyzwania, jakie stworzyły przygotowane zadania i czy ilość czasu ich wykonanie była odpowiednia w stosunku do możliwości i zrozumienia ich przez uczniów.
- powodzenie strategii zastosowanych do pomocy uczniom, którym się nie udało przy pierwszej próbie i do stworzenia wyzwania najzdolniejszym.

4. czy lekcje są prowadzone w sposób, który gwarantuje efektywne i uporządkowane podejście do nauczania i uczenia się?

Obserwacja i dyskusja wskaże:

- stopień, w jakim planowany styl uczenia sprzyja osiągnięciu celu lekcji;
- odpowiedniość środków dydaktycznych wybranych na lekcję oraz stopień, w jakim dokonano odpowiednich modyfikacji materiałów i organizacji, by stworzyć odpowiednie warunki dla uczniów o specjalnych potrzebach i możliwościach;
- efektywne rozmieszczenie wspierających nauczycieli i innych dorosłych;
- użyteczność czynności porządkowych, łącznie ze sposobami postępowania odnośnie zadania domowego;

5. czy interakcja między nauczycielem i uczniami jest właściwa?

Obserwacja na przykład pokaże:

- znajomość przez nauczyciela nauczanego zagadnienia; jasność objaśnień; jakość pytania i przyczynienie się dyskusji do zrozumienia zagadnień przez uczniów, ocenę gotowości uczniów w klasie do zapoznania się z pracą;
- jakość relacji, zarówno między uczniami jak i pomiędzy nauczycielem i uczącymi się, wpływ na uczniów odnośnie ich pilności w pracy;
- wiedzę nauczyciela na temat stwarzania równych szans i wrażliwość na grupy o szczególnych potrzebach.

6. czy ewaluacja postępów uczniów jest użyta do wsparcia i zachęcenia ich oraz do zwiększenia wysiłku i postawienia wyzwania w odpowiedni sposób?

Ocenianie w klasie stanowi część uczenia i może oszacowane poprzez stopień, w jakim:

- ocena w trakcie lekcji, słowna i pisemna, umożliwia uczniom poprawę własnych osiągnięć;
- nauczyciele mają konsekwentny i pozytywny sposób postępowania w zakresie ocen;
- stopień, w jakim uczenie zachęca uczniów do oceny własnych osiągnięć i starań do poprawy.

Twoim zadaniem jest zestawienie dowodów z fragmentów wideo z pytaniami z instrukcji OFSTED lub własnymi kryteriami jakości, jako podsumowanie zagadnienia rozwoju widzianych metod i umiejętności. Co powinno się wydarzyć w tych trzech klasach, żeby mieć pewność, że OFSTED czy twoje własne kryteria zostały spełnione?

Jeśli chcesz, możesz się skoncentrować na wszystkich, na dwóch lub na jednym nauczycielu.

Rozwinięcie

Znajdź podobieństwa i różnice w stwierdzeniach/ kompetencjach odnoszących się do jakości, które są standardami w każdym z krajów.

ĆWICZENIE PIĄTE

Zobaczyłeś/aś różnych nauczycieli stosujących różne metody dla osiągnięcia tego samego celu. Dla każdego refleksyjnego nauczyciela użyteczną strategią jest rozpatrzenie kilku sposobów wykonania tej samej rzeczy, aby uwzględnić zróżnicowane potrzeby uczenia się, dla urozmaicenia itd. Niektóre z metod mogą być typowe, inne oryginalne, a niektóre niepożądane.

Poniżej jest zamieszczonych kilka dość oczywistych przykładów:

Zamiar: zapoznanie uczniów z użyciem historycznych artefaktów

Nadająca się metoda: prosi się uczniów, żeby popatrzyli na rozmaite historyczne wytwory ludzkiej ręki, dotknęli ich, słysząc wyjaśnienia odnośnie ich użytkowania i odpowiedzieli na pytania.

Nadająca się metoda: uczniowie są proszeni o odpowiedź na pytania związane ze sposobem użytkowania historycznych artefaktów, bez poprzedzającej dyskusji na ten temat, natomiast zapewnia się im materiały lub zasugeruje, gdzie sami mogą się o tym dowiedzieć.

Nie do przyjęcia: młodym uczniom daje się obrazki historycznych artefaktów i dyktuje się tekst na temat sposobu ich użycia.

A.

Wybierając przykłady z własnej tabelki spróbuj stworzyć w oparciu o nie podobny zestaw metod - od nadających się do nie do zaakceptowania.

Rozwinięcie – praca z kolegą pod kątem rozwoju zawodowego; wspólne planowanie i zastanawianie się nad celami, metodami i spodziewanymi wynikami

B.

W tej części ćwiczenia jesteś proszony/a o zastanowienie się nad fragmentem lekcji, którą poprowadzisz w najbliższym czasie, dokładnie przy tym rozważając metody, jakimi się posłużyłeś/aś we wszystkich zadaniach w „Ćwiczeniu piątym”.

Zadanie B możesz zrobić indywidualnie, chociaż jest ono szczególnie użyteczne dla blisko ze sobą współpracujących kolegów. W grupie, w której pracujecie, możecie w parze lub w trójce wybrać przydatny dla was temat i wspólnie wykonać to zadanie.

Ponownie rozważ 6 pytań OFSTED z „Ćwiczenia czwartego”, wypełnij puste miejsca.

Wkrótce będę omawiać (aspekt programu nauczania)	z klasą
Moje/nasze cele są następujące:	

ĆWICZENIE SZÓSTE

W tym ćwiczeniu przyglądamy się aspektowi uczenia i obserwacji, który często jest pomijany czy nie nazywany w czasie obserwowania czy analizowania zachowań w klasie; chodzi o język ciała czy język niewerbalny. W innym miejscu opracowania tego narzędzia rozważaliśmy użycie języka w uczeniu i uczeniu się, natomiast w tym zadaniu proszeni jesteście o skoncentrowanie się na tym, co nie jest powiedziane.

Poszukaj przykładów takich zachowań w materiale wideo. Krótko zanotuj, co one według ciebie sygnalizują. Na przykład: przesuwający się wskazujący palec może przedstawiać linię lub wykres czy kierunek ruchu przedmiotu, dwie ręce mogą wskazywać wielkość przedmiotu, oczy mogą być użyte do przebiegania wzrokiem po pomieszczeniu lub próby dowiedzenia się, o czym myśli dziecko, nauczyciel kucający obok małego dziecka może pokazywać sposób bycia mniej zagrażającym.

Zachowanie	Kto *	Twoja interpretacja

* N = nauczyciel; U = uczeń

Omówcie wasze przykłady w parach i w grupach.

DALSZA LITERATURA

- Boehm, A. E., & Weinberg, R. A. (1997). *The classroom observer: Developing observation skills in early childhood settings* (3rd ed.). New York: Teachers College Press, Columbia University.
- EASEN, P. (1985) *Making School Centred INSET Work*. London: Croom Helm. Reprinted by Routledge, 1989.
- Pianta, R.C. (2003). *Standardized classroom observations from pre-K to third grade: A mechanism for improving quality classroom experiences during the P-3 years*.
- www.ffcd.org/news/publications.html.

WYKAZ INNYCH MATERIAŁÓW

- CLASSROOM OBSERVATION 2ND EDITION: WRAGG E. ISBN 0-415-19440-7
- TEACHERS' TV www.teachers.tv/
- TOOLS AND TECHNIQUES FOR USING SPARK IN THE CLASSROOMS. SPARK IN EDUCATION
- WATCHING YOURSELF ON VIDEOTAPE: BOSS DAVIS LAWRENCE
teaching.berkeley.edu/compendium
- TEACHER TRAINING RESOURCE BANK
www.ttrb.ac.uk/browse.asp